

2) ad Stk. 2.:

Ogsaa ved denne Regel er Udvalget betænkelig. Almindelige Retsregler maa formentlig føre til, at forsaauidt det sociale Udvalg i Anledning af, at et Underholdsbidrag forskudsvis er udbetalt, afkræver en Barnefader dette, er han berettiget til at kræve, at det indbetalte Beløb anvendes til Dækning af det sidst forfaldne Bidrag, hvis forskudsvis Udbetaling normalt ogsaa er Anledningen til, at Kommunen rejser Krav mod ham. Dertil kommer, at den strengeste Retsvirkning af, at Underholdsbidrag ikke betales af Barnefaderen (Tab af Valgret), saaledes som § 150 ff, er formuleret — og formentlig ogsaa maa være formuleret — sættes i Relation til den Del af det til enhver Tid senest forfaldne ikke betalte Bidrag, for hvilket der er dekretet Afsoning. Man er derfor tilbøjelig til at anse det for rimeligt, at de Beløb, som Barnefaderen betaler, først maa afskrives paa den Del af de skyldige Bidrag, for hvilke der er dekretet Afsoning, og først forsaauidt angaar det sidste Bidrag, idet Forældelsesreglen i § 151 ellers ikke vil have nogen Betydning for ham.

Man er derimod enig i, at forsaauidt han betaler mere end denne Del af det sidst forfaldne Bidrag, skal det overskydende Beløb anvendes til Dækning af den ældste Del af den Del af Gælden, for hvilken der er dekretet Afsoning, dog indenfor 5 Aars Grænsen. Man henstiller derfor, at Stk. 2 affattes saaledes:

»Betaler en Barnefader (-moder) et Beløb til Kommunen til Dækning af Bidragsgæld, anvendes Beløbet først til Dækning af den Del af det sidst forfaldne Bidrag, for hvilket der er dekretet Afsoning. Overskydende Beløb anvendes først til Dækning af den ældste Gæld, dog saaledes, at den Del af Gælden, for hvilken der er dekretet Afsoning altid dækkes først, idet der dog herved ses bort fra Gæld, der hidrører fra Bidrag, hvis Forfaldstid ligger 5 Aar tilbage«.

ad § 151.

Sidste Pkt. affattes saaledes:

»Den ommeldte Retsvirkning af, at et Bidrag ikke betales, kan dog i intet Tilfælde udstrækkes udover 5 Aar efter, at Bidraget forfaldt«.

ad § 152.

1) Stk. 1 Ordene »I Tilfælde, hvor unddraget Afsoning« ændres til:

»Har vedkommende Barnefader eller -moder i over et Aar intet, eller næsten intet, betalt i Afdrag paa den Del af skyldige Underholdsbidrag, som er udbetalt af det offentlige, og for hvilket der er dekretet Afsoning«.....

2) til Stk. 1 tilføjes:

»Ved Beregningen af, om den paagældende i mindst 1 Aar ikke har betalt Afdrag paa Underholdsbidrag, bortses fra den Tid, i hvilken han har været hensat til Afsoning eller til Tvangsarbejde«.

3) Stk. 2 affattes saaledes:

»Forsaauidt Kommunen har været afskaaret fra i Tide at bringe Bestemmelser i Stk. 1 om Anbringelse til Tvangsarbejde til Anvendelse som Følge af, at den paagældende har undladt at melde Flytning, kan Anbringelsen til Tvangsarbejde, hvis det maa antages, at Alimentanten ved Undladelse af at melde Flytning har tilsigtet at unddrage sig sin Forsørgelsespligt, stige indtil 2 Aar«.

Udvalget finder iøvrigt at burde gøre den almindelige Bemærkning, at man vel kan erkende, at den i § 152 indeholdte Beføjelse til at sætte en forsømmelig Alimentant til Tvangsarbejde i et givet Tilfælde vil kunne være hensigtsmæssig og virke som en An-